

Od: Zlatko Gričnik <zlatko.gricnik@domlenart.si>
Za: <Natasa.Kovac@up-rs.si>
Datum: 20. 04. 2020 17:11
Zadeva: RE: prošnja za mnenje

Spoštovani!

Zahvaljujem se za vaše sporočilo, s katerim prosite za mnenje o obisku predsednika RS Boruta Pahorja v Domu sv. Lenarta.

Naj začnem svoj odgovor z zapisom zgodbe, ki sem jo nekoč prebral:

»Nekoč sta šla oče in sin na sejem prodajat konja. Ker je bil sejem daleč, je oče malega sina posedel na konja, da bi lažje premagal dolgo pot. Čez čas sta srečala možakarja, ki ju je ogovoril in se zgražal nad mladino, ki da ne pozna kulture in dopušča, da starejših pešačijo, medtem ko se oni pustijo nositi. Oče je pomislil, da ima morda prav in je sinu rekel, da naj on hodi, sam pa bo jezdil.

Med nadaljevanjem poti sta srečala gospo, ki se je zgražala nad očetom, kako da ga ni sram, ko se on pusti nositi, medtem ko mora mali sin pešačiti. Očitala mu je, kakšen oče pa si? Oče se je zamislil in si dejal, mogoče pa ima prav. Sestopil je s konja in tudi sam nadaljeval pot peš.

Med hojo proti sejmu sta srečala drugega moža, ki jima je posmehljivo dejal, češ, kakšna bedaka sta, ker konja »šparata«, sama po hodita peš. In smeje je odšel dalje. Oče je pomislil, morda ima prav in tako sta se oba s sinom povzpela na konja in nadaljevala pot do sejma. Ni minilo dolgo časa, ko zopet srečata drugo gospo, ki je očeta ozmerjala, kakšen odnos pa imata s sinom do konja, da tako mučita ubogo žival. Ko sta prišla do sejma, je oče sinu povedal naj se ne ozira na govornice drugih, temveč naj posluša svoje srce in vedno ravna z vidika ljubezni in solidarnosti do bližnjega, četudi bo zaradi tega večkrat grajan ali zasmehovan.«

»Nikoli ne bomo mogli ustreči vsem, ne glede na to, kako in kaj bomo naredili. Vedno se bo našel nekdo, ki bo temu ali onemu nasprotoval«

V nekoliko daljšem uvodu sem želel izpostaviti, da vsem pač ni možno ugoditi. Če naredimo "to" tako, se bo našel nekdo, ki bi "to" naredil drugače, in ko naredimo "to" drugače, se ponovno najde nekdo, ki bi "to" naredil drugače drugače. In tako se lahko vrtimo tako dolgo, dokler ne naredimo ničesar. In takrat se spet najde nekdo, ki bi to, kar ne naredimo, naredil, ker pač ni zadovoljen, da se nič ne naredi... Začaran krog.

Mi vsi, tako stanovalci kot zaposleni, smo vaš obisk doživeli kot nekaj izjemnega in veselega. Verjamem, da je vaš obisk prinesel veliko dobrega in pozitivnega. Prinesel je upanje, da stanovalci domov niso odrinjeni na rob družbe. Že popoldan istega dne sem zapisal, da se z besedami ne da opisati nepopisnega veselja, ki ste ga s to gesto prinesli v naš, sicer od okolice izoliran dom. Nekaj dni je to bila pomembna tema pri pogovorih med našimi stanovalci in zaposlenimi. Za hip so/smo pozabili na stisko, ki nas obdaja. Že takrat sem tudi zapisal, da so bili stanovalci izredno počaščeni, da ste obiskali vse štiri strani doma, saj smo vsem, ki so želeli, omogočili, da so imeli odprta okna ali so bili na balkonu. Nobenega

stanovalca nismo silili na balkon, vendar so vas želeli sami videti v »živo«, ne preko stekla. Vsem, ki so nepokretni in so izrazili željo, da bi vas radi slišali, smo okna odprli, tako, da smo vsakemu, ki je želel, »prinesli« kanček obiska in besed, ne le na balkone temveč tudi v sobo nepokretnim, med njihove štiri stene.

Ena gospa se je pohvalila, da je videla gospoda predsednika kar 4 krat in mu prav tolikokrat pomahala. Druga je dejala: »Tudi nas je prišel pozdravit, čeprav na naši strani doma ni ceste«. Spet tretja je dejala: »Gospod direktor, še danes zjutraj si nismo mislili, da bo to (obisk) res. Velikokrat nas nahecate, danes, ko bi nas lahko (obisk je bil 1. aprila), pa se niste hecali.« Veliko naših zaposlenih je izrazilo hvaležnost, da so bili »opogumljeni« in »pohvaljeni« s strani predsednika Republike Slovenije.

Vsem tem zahvalam in pozitivnemu vzdušju ob in po obisku predsednika RS se pridružujem tudi sam, zato tudi vsebina pisma s strani društva Srebrna nit nikakor ni in ne izraža pravega razpoloženja in odnosa, vsaj v našem domu ne! Ne bi se čudil, če se bo čez čas nekdo spomnil in »napadel« tudi kakšnega glasbenika, ki je zapel ob domu kakšno pesem ali zaigral na kakšen inštrument.

Iz pisma sodeč lahko razberem, da je avtorica pisma pač strokovnjak na mnogih področjih, odvisno kaj je takrat, ko se oglasi, aktualno. Sedaj avtorica zagovarja socialno razdaljo 1,5 do 2 m, ob uvedbi ukrepov prepovedi obiskov v domove pa je zagovarjala ničelno razdaljo, saj je bila odločno proti začasni prepovedi obiskov -

<https://www.facebook.com/Srebrnanit/photos/a.365542987223762/849704015474321/?type=3&theater>

Ja, res je, da v domovih za starejše stanovalci umirajo, saj je to naraven proces našega življenja. Kljub temu, da se v domovih srečujemo s smrtjo bolj pogosto, kot na drugih področjih življenja in dela, pa to ni razlog, da se ne bi veselili, praznovali rojstne dneve, molili drug za drugega, se udeležili tega ali onega dogodka, ki potekajo v domovih. Tudi pri nas se velikokrat zgodi, da na isti dan, ko poteka kakšna prireditev, družabni dogodek ali praznovanje rojstnega dne posameznega stanovalca, umre eden izmed naših stanovalcev, pa kljub temu ne moremo reči, da se obnašamo neetično ali pa da smo žaljivi do vseh, ki jih je starost priklenila na posteljo. Vsaka smrt je težka in v nas pušča sledi, toda tudi vsaka smrt nas opominja, da je življenje minljivo in od nas odvisno kako bomo živeli in delali. Ob vsaki izgubi je čas za žalovanje in pride čas, ko gre naše življenje dalje z vso odgovornostjo in novim izzivom nasproti. Čeprav tega ali onega stanovalca ni več med nami, pa ostajajo med nami spomini in upam si trditi, da je lepih spominov veliko več, kot pa tistih, ki so manj prijetni. Delamo in gledamo na življenje pozitivno in tako lahko spreminjamo preizkušnje, ki ga prinaša starost, bolezen ali kakšna nadloga, v znosni okvir, da lažje skupaj premagujemo in hodimo naprej po poti življenja, ki nam je odmerjeno. Dnevi so nam odmerjeni in jih ne znamo dodajati, lahko pa vsakemu dnevu dodajamo veselje, upanje in vse kar daje življenju čar.

V imenu vseh stanovalcev in sodelavcev, kakor tudi v svoje imenu se vam zahvaljujem za vso skrb, ki jo posvečate starejšim, tudi stanovalcem v domovih in posredno tudi vsem nam, ki skrbimo zanje.

Tej zahvali želim dodati prošnjo, da bi, kolikor je v vaši moči, zastavili besedo, da se kadrovske normativi za oskrbo in nego v naših domovih približajo tistim, ki veljajo v bolnišnicah in da bi se ta povečan kadrovske normativ financiral iz javnih sredstev in ne le iz sredstev uporabnikov ali pa njihovih svojcev.

Spoštovani predsednik RS Borut Pahor!

Bodite to kar ste, ne ozirajte se na druge, bodite predsednik vseh Slovencev, vseh, ki v vaših dejanjih vidijo pozitivno in tudi vseh tistih, ki jim vaša dejanja ne ugajajo.

Če s svojim obiskom, vsaj enemu polepšate dan, ste dosegli namen.. Nam, tukaj v Domu sv. Lenarta ste ga vsekakor. In ne le enemu, temveč večini. Hvala.

Hvala tudi vsemu osebju v kabinetu predsednika in tudi varnostnikom.

Lep dan

Zlatko Gričnik, direktor
Dom Lenart d.o.o.
041 782 504

Od: Alenka Curk <Alenka.Curk@du-po.si>
Za: "Natasa.Kovac@up-rs.si" <Natasa.Kovac@up-rs.si>
Datum: 20. 04. 2020 09:55
Zadeva: RE: prošnja za mnenje

Pozdravljeni ga. Nataša Kovač,

Preden odgovorim na vašo prošnjo, se vaši službi in predsedniku RS Borutu Pahorju najtopleje zahvaljujem za odločitev, da je predsednik obiskal Dom upokojencev Postojna. Še istega dne obiska sem bila pri stanovalcih in jih povprašala, kako so doživljali obisk predsednika in so mi dejali, da so zelo zadovoljni in veseli, da jih je obiskal in naglasil pozitivne namene obiska. Mislim, da jim bo ob epidemiji virusa ostalo v večnem spominu prepoved obiskov, ko se niso mogli srečevati s svojimi ljudmi in pa obisk predsednika RS.

Kar zadeva pismo ge. Biserke Marolt Meden pa sledeče:

- Mi menimo, da je obisk predsednika prispeval k boljšemu psihičnemu razpoloženju stanovalcev, saj so ga ljudje želeli videti ali iz svojih balkonov ali iz skupnih hodnikov, kjer pa je bila pri večini upoštevana varnostna razdalja.
- Ljudje v domovih za starejše umirajo tudi, ko ni epidemije virusa. Vse dni v letu se prepletajo različni kulturni in družabni dogodki s smrtjo, pojavljajo se čustva sreče, zadovoljstva in čustva žalosti, bolezni in umrljivosti. Nikakor ne moremo govoriti o nespoštljivosti v primeru smrti, ker sicer bi se morali vsemu odpovedati in čakati smrt, ne pa se veseliti tudi življenja s prireditvami in dobro hrano. Ne glede, koliko smo stari, dodajamo življenje letom ne glede na psihofizično zdravstveno stanje naših stanovalcev.
- Ponovno zapišem, da stanovalci, ravno ko nimajo obiskov svojih naj bližnjih, so bili veseli obiska predsednika, ki jih je navdahnil z optimizmom in vednostjo, da le niso sami v teh težkih trenutkih. Tudi zaposleni so sprejeli obisk kot priznanje predsednika, da dobro delajo in naj v tej težki situaciji zdržijo do konca.
- Se pa strinjam s pripisom ge. Meden Maroltove, da izvršna oblast (MZ in MDDSZEM) ne uslišita pozivov Skupnosti socialnih zavodov Slovenije, da smo domovi zelo osiromašeni s kadri, da se kadrovske normativi niso spremenili že dvajset let, da v enakem obdobju ni bil sprejet Zakon o dolgotrajni oskrbi. Dejstvo je, da domovi postajamo, glede na potrebe stanovalcev negovalne bolnice in da domovi nismo več skupnosti, kjer živijo ljudje samo zaradi hotelskih nastanitev.

Hvala, da ste mi dali možnost odkritega zapisa in da ste izbrali naš Dom za obisk predsednika RS Boruta Pahorja.

Sprejmite spoštovanje vseh stanovalcev in zaposlenih Doma upokojencev Postojna in ostanite zdravi.

Direktorica
Alenka Curk

alenska.curk@du-po.si
05/700-11-01

e-pošta: info@du-po.si
www.du-po.si
[facebook](#)

Datum; 19.4.2020

Gospa

Nataša Kovač

generalna sekretarka

Natasa.Kovac@up-rs.si

Spoštovana gospa Kovač,

zahvaljujem se za vaše pismo. Z vami lahko delim le svoje mnenje, izkušnje ter prepričanja ki jih vsakodnevno, skozi sedemnajstletno obdobje, utrjujem v vsakodnevnih stikih z našimi stanovalci in sodelavci.

Epidemija z virusom covid 19 je svet in človeštvo popolnoma presenetila. Na ukrepanje in življenje v tem času nihče od nas ni bil pripravljen. Ta težka preizkušnja predstavlja še posebej odgovorno in človekoljubno ravnanje nas, ki smo po svoji funkciji odgovorni za soljudi. Vsak od nas, dobromislečih ljudi,

skuša po svojih najboljših močeh in z vso odgovornostjo ravnati tako da bi stiske, v varstvo nam zaupanih soljudi, čim bolj omilili. Tako doživljamo v našem Domu tudi obisk predsednika, Boruta Pahorja.

Predsednik Pahor nas je obiskal 7.aprila, na svetovni dan zdravja, ki v svojem osnovnem sporočilu opozarja, da so v razvitem svetu vsem državljanom zdravstvene storitve enako dostopne, ko jih potrebujemo. Predsednik se je odzval na naše opozorilo, ki je bilo posredovano najvišjim predstavnikom vlade, ministrom, varuhu človekovih pravic in predsedniku Borutu Pahorju. V pismu smo opozarjali na neenako obravnavo starostnikov v domovih za ostarele ki v času epidemije, po odločitvi najvišjih odločevalcev v državi, v primeru okužbe s covid 19 nimajo pravice zdravljenja v bolnišnicah.

Obisk predsednika je bil medijsko močno podprt. Predsednik je v svojem nagovoru jasno opredelil da gre, v primeru stanovalcev domov za ostarele, za najbolj občutljivo in ogroženo populacijo, ki si v vsakem času »zasluži« mirmo in varno življenje, najboljšo oskrbo in ustrezno zdravstveno obravnavo. V celoti je podprl stališča Skupnosti socialno varstvenih zavodov, ki na slednja dejstva vseskozi opozarja. Po njegovem obisku je bilo mogoče v javnih občilih zaznati povečano število prispevkov, ki so opozarjali na neenak položaj starih ljudi, ki živijo v domovih za ostarele, ki nimajo enake pravice do zdravljenja, kot ostali državljani RS, oboleli za covid 19.

Razumem skrb gospe Biserke Marolt Meden, presojam pa, da je na dogodek potrebno pogledati še iz druge perspektive. Na srečo je okužba s covid 19 zaobšla veliko večino domov za ostarele v slovenskem prostoru. 20.000 stanovalcev domov za ostarele pa živi v izolaciji, brez stikov s svojim domačimi že mesec in pol. Kljub veliki skrbi nas zaposlenih, ki z našimi stanovalci živimo in delamo, lahko pri stanovalcih že zasledimo psihične stiske, ki jih izolacija prinaša. Temu sledijo tudi somatski zapleti, ki jih je mogoče pričakovati vse več. Kljub temu, da omogočamo najrazličnejše virtualne kontakte z domačimi, smo zaposleni edini stik s svetom, ki ga v tem času

imajo. Prepričana sem, da bo to dejstvo potrebno v kratkem spremeniti in stanovalcem omogočiti stike s svojci, sicer bodo posledice izolacije ki bodo vplivale na zdravje naših starostnikov večje, kot sama nevarnost in obolevnost s covid 19.

Vendar bo mogoče take stike zagotoviti le, če bodo odgovorni v vladi vendar sledili predlogom, znanju in izkušnjam prave stroke - nas, ki s starostniki živimo in delamo. Da bi preprečili obolevnost starostnikov v domovih, bo potrebno še naprej nadvse skrbno preprečevati vdor okužbe. V primeru obolevnosti pa stanovalce, zdrave in okužene, zavarovati tako, da se obolelega stanovalca nemudoma napoti na zdravljenje v bolnišnico. Trdno verjamem, da imajo vsi, še tako stari ljudje pravico do ustreznega zdravljenja. Da je zdravljenje lahko uspešno in »smotno« dokazujejo sto in več letniki ki so virus preboleli.

Upošteva vse navedeno, bo mogoče vzpostaviti tudi stike naših stanovalcev s svojci, kar bo pomembno vplivalo na ohranjanje in celo izboljšanje njihovega počutja in zdravja. V slednje sem trdno prepričana.

Pravice in koristi ranljivih skupin prebivalstva, kot so otroci, invalidni in stari ljudje, varujejo tudi varuhi, skrbniki, ombudsmeni, organizirana društva, civilne iniciative, nevladne organizacije. Pri svojem delu opažam, da pogosto tisti, ki »glas« ranljivih predstavljajo, v svoji veliki vnemi in iskanju pravic na eni, in krivic na drugi strani, včasih preslišijo in prezrejo »glas« tistih, ki jih zastopajo. Moje zares dolgoletne delovne izkušnje s šibkimi in skrbi ter varovanja potrebnimi, malimi in starimi, pa so me naučile, da celo majhni otroci in zelo stari in bolni, tudi dementni, če ne znajo povedati, pokažejo kaj imajo radi, kaj jih veseli, kaj jim je všeč in kaj ne. Zato je potrebno zares skrbno *prisluhniti*, izstopiti iz svojih miselnih vzorcev, svojega referenčnega okvirja, svojih racionalnih in edukacijskih vzorcev in norm. Dovoliti onim, za katere »smo«, spregovoriti.

Res je, da so tudi naši stanovalci stali na »ne varni« razdalji na balkonih in ob oknih ob obisku predsednika (vsi zaposleni so imeli, kot zmeraj, nameščene maske). Vendar: ti stanovalci so zdravi. In pozitivni učinek ter »posledice« obiska predsednika, so odmevale in še odmevajo v našem Domu. Kaj so stanovalci povedali, smo zapisali na naši spletni strani www.dso-tezno.si pod Novičke tedna 9.4.2020. Nепrecenljive so. Povedo kar je potrebno zares povedati.

Še enkrat se v imenu naših stanovalcev, sodelavcev in v svojem imenu zahvaljujem za obisk predsednika, Boruta Pahorja. Druženje s predsednikom je zmeraj prisrčno in srčno. Verjamemo, da se kmalu spet srečamo. Srečamo v časih, ko bo stisk roke in objem spet stalnica našega življenja.

Pozdravljam vas in želim vse dobro,

mag. Jasna CAJNKO, prof.soc.ped.

direktorica

p.s. V kolikor menite, lahko gospe Biserki Marolt Meden moja razmišljanja posredujete.

DOM STAREJŠIH OBČANOV FUŽINE
Nove Fužine 40
1000 LJUBLJANA

Tel.: 01/58 74 621 (tajništvo); 051 440 795
E-naslov: bg@dso-fuzine.si

Datum: 20.04.2020

URAD PREDSEDNIKA RS

Spoštovani,

v veliko čast nam je, da se je predsednik Republike Slovenije, gospod Borut Pahor odzval našemu povabilu in je s svojo prisotnostjo počastil visoki jubilej naše stanovalke, gospe Danice Bole ter s tem razveselil tako njo samo kot tudi njene svojce, hkrati pa seveda prenekatero stanovalce, ki so se dogodku želeli pridružiti. Dovolite, da se vam ob tej priložnosti ponovno zahvalimo za vloženi trud in lepo gesto. Žal nam je, da je gospod predsednik zaradi takšnih dobronamernih dejanj deležen kritike.

Žalosti nas, da se v javnosti pogosto govori v imenu starejših, ki bivajo v domovih, ne da bi o tem vprašali prav njih same.

Ob prebiranju pisma, ki ga je na predsednika RS naslovila predsednica Srbrnc niti – združenja za dostojno starost, gospa Biserka Marolt Meden se sprašujemo čigavo mnenje zastopajo. Z gotovostjo vam lahko zatrdimo, da nas, oziroma naših stanovalcev niso povprašali za mnenje.

Nikakor se ne moremo strinjati z navedbo v pismu, da »so nekateri že skoraj mesec in pol zaprti med stene svoje sobe in ves ta čas niso imeli stika z nobenim od svojih bližnjih«. Stanovalci so tukaj doma in se kljub določenim omejitvam zaradi ukrepov za preprečevanje koronavirusa ob upoštevanju primerne razdalje lahko gibljejo tako v prostorih Doma kot tudi v domskem parku. Omogočamo jim tudi obiske svojcev »preko ograje« ter povezave preko telefona in tabličnega računalnika (Skype, Viber). Menimo, da zadev nikakor ne gre posploševati.

Za nas so vedno prav stanovalci tisti, katerih mnenje največ šteje in nikakor ne bi delovali v nasprotju z njihovimi željami in potrebami, ob čemer je seveda potrebno upoštevati dejstvo, da smo si ljudje različni in nekoga veseli nekaj, drugega pa nekaj drugega. Menimo da je prav, da stanovalcem dajemo možnost izbire.

Zavezuje se, da bomo člane Sveta stanovalcev Doma starejših občanov Fužine povprašali kakšno je njihovo mnenje o navedeni tematiki. Zagotavljamo vam, da vas bomo z njihovim mnenjem seznanili.

Bojanka Genorio
direktorica

[Handwritten signature]

Od: Maja Gradišek <Maja.Gradisek@dso-kamnik.si>
Za: "Natasa.Kovac@up-rs.si" <Natasa.Kovac@up-rs.si>
Datum: 18. 04. 2020 19:27
Zadeva: RE: prošnja za mnenje

Spoštovani.

Razumem vaše pismo.

Tudi sama se kot direktorica DSO Kamnik zavedam velike odgovornosti glede izvajanja preventivnih ukrepov zaradi zaježitve in preprečevanja z okužbo Covid-19 in se soočam tudi z negativnimi kritikami zaradi izvedenega dogodka ob obisku predsednika republike. Kot ste navedli, predsednik je prišel izraziti podporo našim stanovalcem in kar je enako pomembno, našim zaposlenim. Menim, da smo izvedbo obiska temeljito pretehtali in pripravili upošteva vse preventivne ukrepe. Obisk je stanovalcem in zaposlenim veliko pomenil.

Razmišljam na tem mestu, da mi pri odgovoru na vaše vprašanje pomagata svojca naših stanovalcev. - Gospod, ki je bil pobudnik obiska je glede na odmeve predsednikovega obiska v javnosti, podporo že ponudil, gospa ki je predsedniku predstavila svojega moža (našega stanovalca) pa je članica Srebrne niti in jo lahko kontaktiram, da pove kaj je njej in možu obisk pomenil. Tako bi predsednica Srebrne niti dobila tudi povratno informacijo.

Sporočite mi prosim, če se s tem načinom strinjate. Želim si, da vam odgovorim čimbolj uporabno pri vaših nadaljnjih odločitvah glede skrbi za stanovalce v domovih.

Vse dobro želim,

Maja Gradišek
direktorica

Neveljska pot 26, 1240 Kamnik
tel: 01/831-76-16
e-mail: maja.gradisek@dso-kamnik.si